

ישראלים בחו"ל

ריקוד

הפישפשים

רים לשגרירות ישראל בסאריס. אז נודע להם לראשונה, מפי השגריר, כי משרד החוץ מעולם לא סמך דיו על הופעת הלהקה. ה' שגריר יעץ להם לחזור לישראל בהקדם ה' אפשרי, לכבס את הכביסה המלוכלכת בבית, לא לעיני זרים.

עלה הם חזרו הביתה, מיהרו להגיש תביעות משפטיות, המסתכמות במאות אלפי ל"י, נגד ז'נו. אולם ז'נו עצמו לא התרגש מזה. "תכתבו מה שאתם רוצים", הגיב ל' שאלת תכתב העולם הזה, סירב להתייחס להאשמות הרקדנים.

הוא נשמע עסוק מאוד. לא פלא: מאז שובו ארצה, הספיק לארגן כבר להקדן חדשה, העומדת לצאת בקרוב לסיבוב ב' חו"ל.

פשעים

הציל נפש

איבד שם

בשעה שתיים אחר-חצות עצרה מוגית ב' חריקת בלמים ברחוב השומם בירושלים. יד מושטת מחזיקה באקדח הושטה מתוכה החוצה. האקדח כחון אל יוסף חזן, 28, נשוי ואב לשני ילדים, שעמד להיכנס לבי' תו שברחוב אלישע בשכונת מוצרארה ב' ירושלים. חזן הרים את שתי ידיו. מתוך המכונית פקד עליו האיש שהחזיק באקדח להכנס אל המוגית. חזן עשה כמצוה עליו. המוגית זינקה מהמקום ונעלמה בסימטאת מוצרארה.

חוטפיו של יוסף חזן, שומר-סף בדיסקור' טק 909 פוסט בירושלים, לא הבחינו כי חזן לא היה לבדו שעה שחטפוהו. קודם לכן ליחה אותו חבר, אלברט חזן, 26, צייר שלטים. ברגע בו נחטף חזן עמד אלברט ועשה צרכיו באחת החצרות. אבל הוא הספיק לזהות את האנשים במכונית ואח מספרה.

אלברט הכיר את האיש ששלף אקדח מ' תוך המוגית. היה זה אמנון נתן, דמות ידועה בעולם התחתון הירושלמי. אלברט ידע כי מספר ימים קודם לכן סרב חזן להתיר לנתן להכנס לדיסקוסק, היכרו מכות גמרצות. בעקבות תקרית זו קיבל חזן ה' דעה כי הנקמה לא תאחר לבוא. מאז אותו יום נראה חזן אקדח, שהוא נשא אותו כחוק.

פרם למודיע בעזרת מטבע חרט אלב' רט חזן את מוספר המוגית בה נחטף חזן על אחד הקירות, מיהר לטלפון הציבורי והזעיק את המשטרה. תוך דקות ספורות הגיעו למקום לא פחות משבע ניידות מש' טרה, מכל חלקי העיר. חזן עלה על אחת מהן והניידות החלו לדלוך בעקבות המור' גית הבורחת. באחת הסימטאות הבחין חזן במוגית בה נחטף חברו. כאן התפתח מירוד' ברחובות ירושלים, כשניידות המשטרה מנסה להשיג את המוגית הדוהרת במהירות מסר' רפת.

המוגית הצליחה להתחמק, אולם כעבור דקות ספורות נעצרה על ידי ניידת אחרת ברחוב ההסתדרות. השוטרים מצאו במוגית את אמנון נתן את יוסף חזן החטוף ואת הגנה משה תמר. אולם בחיפוש שנערך בכיסיו של החטוף לא נמצא שום אקדח. אלברט חזן עמד על דעתו כי ראה במו עיניו אקדח שלוף בידי חזן אמנון. בחי' פוש שנערך במוגית נמצא אקדח בראונינג טעון, בו נתגלה כדור אחד בבית-הבליעה. המשטרה עצרה את כל שלושת נוסעי ה' מוגית להקירה. יוסף חזן, החטוף, שוחרר למחרת היום. מחשש לנקמתם של חבריו של חזן, הוא עומד להסתלק מירושלים. אמנון נתן ומשה תמר נשארו במעצר, יוא' שמו כנראה, בין היתר בחטיפת אדם וב' איום בנשק.

מי שיצא בעורו ושיגנו מכל העניין היה אלברט חזן, שהזעיק את המשטרה וסייע לה לעצור את החוטפים במהירות כה גדו' לה. בידיעה שמנסה ע"י המשטרה למחרת היום על הפרשה, נאמר כי המשטרה הווע' קה על ידי עבריי'ן לשעבר, המוכר לה הייטב.

"זה השכר שמגיע לז"י" התמרמר חזן, "אין לי שום עבר פלילי. מדוע היתה ה' משטרה צריכה להעניש אותי בצורה כזו? הצלתי אדם מדי חוטפיו ועורתי למשטרה לעצור את החוטפים, למה מגיע לי הפרס הזה?"

אכולי פישפשים, חולים, ירודים במשקל ורעבים בגלל מחסור באוכל — כך התנהל המסע שלנו.

המדובר איננו במסע של צבא נסוג בארץ חרוכה. כל התיאור התייחס למסעם של חברי להקת הריקוד הישראלית סברה, שיצאה לסיבוב של הופעות בחוץ-לארץ.

סיטרה הרקדנית ברוריה בן-אלי: "במשך ימים אכלנו מצות עם ריבה בלבד. כשחלינו, לא יכולנו לקרוא לרופא, כי לא היה לנו כסף. בכל מקום שהופענו עשינו רושם מדא בגלל התלבושות העלובות שלנו, או תן תפרנו ותיקנו בעצמנו." זו שערוריה וחרפה להפקיר בצורה כזו רקדנים צעיר'ים ובלתי מנוסים, הוסיפו בני הווג מלי וירון ששון, שעל מנת להצטרף להקה נס' שו את קיבוצם, נשארו עתה קרחים מכאן ומכאן.

ירוקים ונדהבים. האשם בהספרה, לטענת רקדני סברה שחזרו זה עתה לארץ, הוא מארגן, מנהל וכריאוגרף הלהקה, יחי' אל ז'נו, (31) נשוי ואב לשתי בנות, וה' כריאוגרף לשעבר של להקת באר-שבע, ש' הופיעה פעמים רבות בחוץ-לארץ.

המסע הבינוני התארגן לפני כארבעה חודשים, כאשר מודעה בעיתונות הזמינה רקדנים ורקדניות להצטרף להקה העומדת לצאת לחו"ל. למצטרפים סוטר כי הלהקה הזמנה לאירושה על-ידי האמרגן הצרפתי ז'אן סקוטו, שהוא בין היתר גם איש יחסי הציבור של האגודה לזיודות ישראל-צרפת.

לוא היו הרקדנים פחות ירוקים, היו מתחילים לחשוד כבר בשלב זה. ז'נו התחיל או' תם על חושים — מבלי להשאיר בידיהם העתק. אולם הם היו ירוקים מאוד, ונלה בים מאור, לצאת לכבוש את העולם, ונלה שמו לב לפרטים. עד כדי כך, שחיתרו אפי' לו על המשכורת עבור החזרות שקיימו ב' ישראל. חזרות, שלדעת מומחים היו רחוקות מאוד מרמה המצדיקה הופעה רצינית בחו"ל.

ביקורת קטלנית. למרות זאת, יצ' את הלהקה לדרך, כשחבריה שבעירצון מן התהילה הקורצת הצפויה להם.

בפאריס היא שוכנה בבית עתיק מלא פישפשים, רוב הרקדנים חספו פריחה. כאשר הוזמן להם לבסוף רופא, התפלא זה איך הם יכולים להופיע במצבם הגופני הירוד.

לא היתה זו צרתם היחידה של הצעירים ו' הצעירות התמימים. חיש מהר התברר כי איש לא דאג למירסום ואירגון נאותים ב' נוסף, קטלו הביקורות, כפי שניבאו המומ' חים בארץ, את ההופעות. "זה אפילו יותר פשוט ממה שישראלים מסוגלים לעשות סביב מדורה", היתה דעתו של אחד ה' מבקרים.

מפאריס נסעה הלהקה לקנדה. גם כאן היתה ביקורת קטלנית לא סתות. מבקרים השתוממו בגלוי כיצד זה נתן משרד-החוץ הישראלי את הסכמתו להופעה כזו, שלא הוסיפה במאומה לתדמיתה החיובית של המדינה.

גונבים מגבות. התוצאה התבטאה גם במישור הפיננסי. "לאף אחד מאיתנו לא היתה פרוטה בכיס", מספרת ברוריה. "ב' חזרה נאמר שנקבל משכורת כל עשרה ימים. במקום זאת שלם לנו ז'נו רק ב' סוף החודש, ולא עבור כל החודש. אלא עבור עשרה ימים בלבד. וגם זאת אחרי ככל מיני הרודות מזורות, כגון 25 אחוז חיסכון שהוא אמר שהוא יחזיר לנו בסוף המסע".

בחזרה בפאריס, נאלצו רקדנים שהיו להם שם קרובים לבקש הלאות כדי להתקיים. באחד המלונות האשים בעל המלון את ז'נו בגניבת מגבות. במקרים אחרים נאלצה ה' משטרה להתערב. באחת ההזדמנויות החברי' או הרקדנים את תלבושות הלהקה כדי ל' אלץ את ז'נו לשלם להם את משכורתם. אך זה גילה את מקום המחבוא. הצליח להעביר במיבצע זריו את התלבושות ל' שדה-התעופה.

כביסה מלוכלכת — בבית. כאשר הגיעו מים עד נפש, סנו הרקדנים הממורמ'

האוז אוף דאון

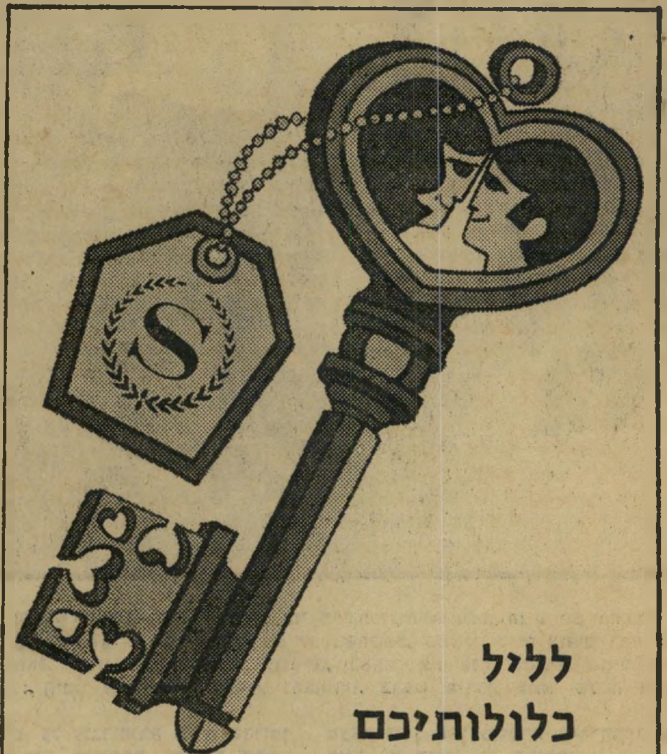
בנין שלום תל-אביב

מספרי הטלפונים הנכונים

52503, 52304, 55490 תל-אביב

איתך הסליחה

ראי מודעה בעמוד 5

לליל

כלולותיכם

הרשו לעצמכם את הטוב ביותר!

הזמינו כבר היום חדר זוגי לליל כלולותיכם ובו יצפה לכם בקבוק שמפניה על הקרח, סל פירות לארוחת לילה וארוחת בוקר במיטה. כל זאת במחיר של — 75 ל"י*.

כתבו או צלצלו ל"דורית" טל. 445111 מלון שרתון תל-אביב ותקבלו אשור בדאר חוזה.

* כל יום נוסף — 65 ל"י (כולל ארוחת בוקר)

מלון שרתון-תל אביב

"סייקו" השעון הכובש!

שעוני "סייקו" שכבשו את העולם בשנים האחרונות כבשו את לב עונדי השעונים בארץ. שעוני "סייקו" מיוצרים ביפן במפעלי הענק של "סייקו" שנוסדו בשנת 1882 ומעסיקים אלפי מומחים לייצור שעונים, מתכננים, שענים ומעצבים. "סייקו" הוא המפעל הגדול ביותר בעולם לשעוני איכות, הוא מייצר ומוכר 14 מיליון שעונים בשנה במחזור כספי של 400 מיליון דולר. שעון "סייקו" מיוצר ב-300' דגמים כשעון יד ובי-150' דגמים כשעון קיר. במפעלי "סייקו" פותח עוד בשנת 1966 שעון הקורץ, השעון המדייק ביותר בעולם (דיוק של 2 עשיריות שניה ביממה). במפעלי "סייקו" מיוצרות גם המכונות המיוחדות לייצור שעונים והן נמכרות לכל תעשיות השעונים בעולם הרחב. "סייקו" שימש כשעון הרשמי של כל המשחקים האסיאתיים של האולימפיאדה בטוקיו (דיוק של 2 עשיריות שניה ביממה). מבחר הדגמים העצום, האיכות המשולמת והעיצוב הדינאמי המזהיר הם שתרמו רבות להצלחתו של השעון בשוק העולמי ועד כדי כך שהבורות שרצ' ריות ותיקות השוקדות על שמריהן מעתיקות את הדגמים החדשים של "סייקו" מדי שנה בשנה. כיום אפשר לאמור בוואות כי "סייקו" הטוב והנפוץ שבין שעוני האיכות, כבש את לבות או ידי הישראלים ורבים הם העונדים אותו נהנים מעיצובו ודיוקו.